

Publicerad 2006-06-29 17:59 av Zozzie

Eldens evigt ensamma dans.

Jag brinner,
för dig.

Elden sansar alltid ensam.
Ingen vågar röra.

Lek inte med elden säger dem.
Varför inte frågar barnet.

Då kanske du bränner dig.
Svarar den vuxna.

Barnet nickar.
Den förstår.

Ser in i staden.
Den är full av liv.

Lågorna fladdrar.
Så frestande.

Sträcker fram handen.
Det här går ju bra.

Bränner sig.
Springer skrikande i väg.

Dumma eld.
Du brände mig.

Det hörs svordomar och mer.
Mamma måste blåsa.

Vattnet faller över elden.
Kväver den.

Ingt mer kan den nu bränna.
Barnet skrattar.

Åt den ensamma glöden.
Kämpar där i askan, och dör.

Bränner du dig om du rör vid mig?
Släcker du mig då?

Tar mitt allt?
Och alla mina känslor?

Jag vill inte veta.
Jag låter allt vara som det är.

Jag dyrkar dig ännu.
Men i hemlighet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Zozzie med Poeter.se id #8384 innehar upphovsrätten